

UNA VESPRADA AMB LES REGINES I LES DAMES DE FESTES 2004

Maria Josep Albella

Ens trobem una vegada més dins les festes en un dels actes amb més presència, els bous de plaça, i en la companyia de les joves i les xiquetes que enguany representen el poble. Aprofitant la pausa del berenar, la regina Alba Rodrigo i les dames Maria Sánchez, Gemma Muñoz, Jéssica Serret, Marilen Nos i Teresa Sales ens expliquen quatre coses sobre com es presentaven les festes i com les han viscut, a pocs dies del final. Esta colla de jovenetes és possiblement una de les més motivades i il·lusionades que ha hagut al poble en molt de temps. Segons explicaven, per falta de xiquetes no van poder ser dames infantils. Anys després, amb el grup més nombrós, les ganes de representar el poble en festes van anar creixent fins al punt que, segons reconeixen, els anys anteriors "fèiem els *paseillos* i tot, com si ja fórem dames: ja ho teníem assajat des de fa temps" explica Maria.

Alba ens explica que va ser escollida per sorteig entre tres candidates: "Vaig ser l'última en agafar el paper, va ser un moment emocionant."

- I en què creus que es diferencia el teu càrrec del de les companyes?

- "Hi ha una diferència, clar, però molt poca, les dames també són una part molt important de la festa."

- Ara bé, tindràs més feina assistint als actes que es fan a altres pobles en festes...

- "Això de representar les Coves a altres pobles m'a-

grada, però de vegades fastidie un poquet perquè no puc eixir amb els amics, o com va passar ahir a Vall d'Alba (20 d'agost, per als lectors) em perd part de les festes. Però ho faig amb il·lusió i m'agrada, aixina que val la pena."

També ens trobem potser davant d'una de les colles que viu les festes més intensament, ja que ens expliquen que són de les que sempre han anat a tots els actes. Enguany, però, tocava viure-les d'una forma diferent, segons expliquen: "Ara som les protagonistes". També van a tots els actes, com els anys anteriors, però els veuen i els viuen des d'una altra perspectiva.

"Pel que ens havien dit pensàvem que seria molt cansat, que patiríem calor i son, i al final no ha sigut tan greu com esperàvem", expliquen Alba i Maria "igual és perquè teníem tanta il·lusió i ens agrada tant que no hem notat els efectes negatius." Totes les dames responen a una que un dels únics actes que s'han fet un poc més llargs són els religiosos "perquè fa molta calor amb el vestit típic".

Ventalls i altres anècdotes

Es nota que són una colla ben avinguda, per les rialles i la forma en com comparteixen les experiències de festes. I elles ho confirmen: "Tenim els gustos més o menys iguals, sempre hem estat molt compaginades." Ara bé, Maria puntualitza: "Tots els anys renyim per alguna cosa i enguany no, i mira que amb tot això dels preparatius de festes era més fàcil acabar discutint". Les dames i la regina repassen altres fets curiosos i anècdotes que han viscut durant les festes:

- "Va ser emocionant el dia que vam eixir per primera vegada a torejar les vaquetes des del banc!"

- "I el dia que vam arribar tard i vam agarrar el *paseillo* al mig del carrer!"

- "I quina vergonya, el dia de la presentació, quan vaig vore que portava el davantal al revés!"

- "Ara que, no sabem quina de totes ha trencat més ventalls des que han començat les festes! Entre la calor i els nervis..."

Nervis, clar, del dia de la proclamació, l'acte més esperat per les jovenetes que cada any representen el

